

ע"י ב"כ עוה"ד גדעון קורן ו/או יעקב קצין ו/או מאיר פוקס
ו/או אלון דיסקין ו/או יהודה אלרם ו/או אורי שורר ו/או אלון
עוז ו/או אסתר שאנן ו/או מרטין פדר ו/או שי ריס ו/או
שמואל פטרס ו/או שמעון שפיבק

ממשרד גדעון קורן ושות', עורכי דין ונוטריון
מרחוב קויפמן 2, בית הטקסטיל, קומה 12, תל אביב 6801294
טלפון: 03-6005555; פקס: 03-6005556

התובעת

- נגד -

1. ידיעות אחרונות בע"מ (ח.פ. 510103922)

מרחוב נח מוזס 1, ראשון לציון 7565236

2. ענת רואה (ת.ז. 038268918)

נחל אלונה 11, עתלית

הנתבעים

מהות התובענה: לשון הרע, צווי עשה

סכום התובענה: ₪ 700,000

כתב תביעה

כללי

1. עניינה של תובענה זו היא במקרה פשוט, אך חריג בעוצמתו, של פרסום לשון הרע כנגד התובע על ידי הנתבעים, במסגרת עיתון "כלכליסט" – הן במהדורה המודפסת והן במרשתת.
2. בניהול ההליך יוכח לבית המשפט הנכבד כי לא זו בלבד שהנתבעת 2 (הכתבת) הוזנה ביודעין על ידי לקוח לשעבר של התובע, אשר כיום מתנהל ביניהם הליך משפטי בגין אי תשלום שכר טרחה, אלא שגם לאחר שקיבלה הנתבעת 2 מהתובע את כל המסמכים הנחוצים לרבות מענה לכל שאלותיה, בחרה להתעלם במופגן מכך ופרסמה כתבה כוזבת שכל מטרתה הינה פגיעה בתובע.
3. הנתבעת 2 דאגה לכך כי מקריאת כותרות הכתבות ואף מקריאת תוכן יישאר אצל הקורא הסביר הרושם כי התובע מושחת ואינו ישר, בלשון המעטה, וכי יש להתרחק ממנו.
4. הנתבעת 2 אף דאגה באופן אישי לפרסם את הכתבה בקבוצת פייסבוק של עורכי הדין, בה חברים 13 אלף עורכי דין, מתוך מטרה להלבין את פניו של התובע להציגו כמושחת.
5. פגיעתם של הנתבעים בתובע גדולה, ונוכח סירובם לפרסם הודעת תיקון בקשר לכתבה המודפסת ולהסיר את הכתבות הפוגעניות מהמרשתת, לא נותרה לתובע כל ברירה למעט הגשת תובענה זו ועתירה לקבלת מזור מבית המשפט הנכבד.

6. מכאן התובענה.

עובדות ועילות התובענה

7. התובע הינו עורך דין בהכשרתו ובמקצועו מזה כ – 19 שנים.
8. התובע הינו שותף במשרד עורכי דין ועוסק בתחום המשפט האזרחי לרבות אכיפת חיובים.
9. הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ אשר בעלת עיתון "כלכליסט" וכן אתר האינטנט www.calcalist.co.il בו מתפרסמות, בין השאר כתבות שונות לרבות הכתבות אשר מתפרסמות במסגרת המהדורה המודפסת של העיתון.
10. הנתבעת 2 היא כתבת בעיתון כלכליסט.

אירוע דיבה ראשון - כתבה ראשונה מיום 26.6.2019 – מהדורה מודפסת

11. ביום 26.6.2019 פרסמה הנתבעת 1 כתבה מאת הנתבעת 2 במהדורה המודפסת אודות התנהלותו הנטענת של התובע. לעניין כותרת הכתבה, טוב מראה עינים ממשמע אוזניים:

- העתק הכתבה הראשונה מצורף ומסומן א'.
12. בכותרת הכתבה נכתב במודגש ובצבע נפרד מיתר כותרות המשנה ומלל הכתבה כך:
- "בניגוד להסכם שכר הטרחה"**
13. די בכותרת פוגענית וכוזבת זו כדי לגבש כנגד הנתבעים עילת תביעה בלשון הרע נוכח הפגיעה החמורה ביושרתו האישית של התובע וביושרתו המקצועית.
14. אך בכך לא סגי, שכן הנתבעים בחרו להשלים ולהעצים את הפגיעה בתובע עם כותרות פומפוזיות וכוזבות היוצרות אצל הקורא הסביר את הרושם כי התובע מפר הסכמים שהוא עצמו חתום עליהם.
15. כך למשל כותרת המשנה שהוגדלה יוצרת אצל הקורא הסביר את הרושם כאילו לקוחות שמפטרים את התובע מייצוגם צפויים להתקל בהליכים משפטיים – ובחיבור עם הכותרת הראשית – התובע נתפס כעורך דין אשר אינו בוחל בדבר ופועל כנגד לקוחותיו גם בניגוד להסכמי שכר הטרחה שנחתמו עימו.
16. ייאמר כבר עתה כי התנהלותו של התובע הייתה אך ורק בהתאם להסכם שכר הטרחה ואין ביכולת הנתבעים להוכיח אחרת.
17. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר בלשון הרע של ממש באופן החמור ביותר כמשמעות המונח בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 ("החוק").

18. הדברים חמורים שבעתיים נוכח העובדה כי לא זו בלבד שהנתבעת 2 קיבלה לידיה את כל הסכמי שכר הטרחה אשר נחתמו עם הלקוח במרוצת השנים, והמוכיחים קבל עם ועדה כי התנהלותו של התובע הייתה בדיוק בהתאם להסכמים אלו, אלא שההסכמים אף מוכיחים כי הלקוח הוא אשר נמנע מלמלא אחר התחייבויותיו לתובע (העתקי התכתובות שהעביר התובע לנתבעת 2 **מצורפים ומוסמנים א/1**).
19. הפוך והפוך בכל הכתבה (וגם בכתבות הנוספות שפורסמו במרשתת) ולא נמצא ולו אזכור אחד חיובי אודות התובע והתנהלותו, וזאת על אף היותה התנהלות רגילה במקרים של אי תשלום שכר טרחה על ידי הלקוח.
20. **יתר על כן, בית המשפט הנכבד אף יתבקש לקבוע כי בעוד שבמועד פרסום הכתבה התובע אכן היה יו"ר ועדת הוצאה לפועל בלשכת עורכי הדין, מחוז מרכז, הרי שאין כל קשר בין תפקידו בלשכה לבין התנהלות המשפטית נגד לקוח לשעבר של משרדו.**
21. הטלת הרפס אודות התובע לא נעצרה גם שם, והנתבעת 2 הגדילה לפגוע כשטענה כי ועדת האתיקה נמצאת בניגוד עניינים בבואה לדון בתלונה שהוגשה על ידי אותו לקוח כנגד התובע – אך נמנעה מלפרט בדיוק איזה ניגוד עניינים מדובר – ולא בכדי!
22. הטחת הרפס אודות התובע לא הסתפקה באמור לעיל, שכן הנתבעים הוסיפו וטענו כי התובע נושא בתפקיד בוועדת האתיקה המחוזית ובכך ביססו את טענתם לניגוד עניינים, כדלקמן:

רק היגשה בינתיים תגובתו של וגנר. מי שתכריע בגורל התלונה היא ועדת האתיקה המחוזית, שבה וגנר נושא בתפקיד ועדת האתיקה משותפת למחוז תל אביב ולמחוז המרכז. לאחר שטרם הוקמה ועדת אתיקה במחוז מרכז, שאלת "כלכליסט" ללשכה

23. **דא עקא, שהתובע מעולם לא החזיק כל תפקיד בוועדות האתיקה השונות בכלל ובוועדת האתיקה המחוזית בפרט. עובדה זו הייתה ידועה לנתבעים – או שיכלו לבררה בקלות – אך הנתבעים העדיפו להכפיש את התובע ולהמציא עובדות על מנת להתאים אותן לכתבה המכפישה והפוגענית כלפי התובע.**
24. **הנתבעים בטח יטענו כי מדובר בעניין עובדתי פעוט בו נפלה שגגה, אך לא ניתן להשתחרר מן הרושם כי עובדה זו הינה העובדה היחידה המבססת את טענת הנתבעים לניגוד עניינים, כך שמצופה מהנתבעים, כגוף תקשורת, לברר את העובדות המהותיות היטב – דבר שלא רק שלא עשו אלא עולה החשש כי עובדות אלו הומצאו לצורך התאמתן לכתבה.**
25. **במסגרת ניהול הליך זה יופתע בית המשפט הנכבד לשמוע כי ועדת האתיקה או התובע מעולם לא היו בניגוד עניינים בקשר עם התלונה שהוגשה כנגד התובע – ואשר בינואר 2020 נדחתה על הסף.**
26. חוסר האיזון המשוער העולה מהכתבה, יחד עם העובדה שהכתבה רוויה בעובדות כוזבות וברמיזים עבים המטילים דופי ביושרו האישי והמקצועי של התובע, מעלים את החשש (שהפך לממש) כי כוונת הנתבעים הייתה לפגוע בתובע ופרנסתו – וכך בדיוק יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע.
27. **בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע כי כותרת הכתבה הכחולה והמובלטת בצבעה - "בניגוד להסכם שכר הטרחה" – מהווה כשלעצמה פרסום לשון הרע ויש לבחון אותה במאובחן מן הכתבה, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בנושא.**
28. **בית המשפט הנכבד אף יתבקש לקבוע כי הן כותרות המשנה והן תוכן הכתבה בכללותה מהווים פרסומי לשון הרע כנגד התובע, במובנם החמור ביותר בהתאם לפסיקת בתי המשפט בתחום זה.**

29. בית המשפט הנכבד יתבקש לתת את דעתו לכך כי הנתבעת 2 צרפה לכתבה תמונה שהעלה התובע לעמוד הפייסבוק שלו בו הינו מצולם עם יו"ר לשכת עורכי הדין (במועד העלאת התמונה והכתבה היו בחירות לתפקיד זה), כאשר כל מטרת התמונה הינה להעצים את חוויית הקורא כאילו ישנו קשר אסור ובלתי חוקי בין התובע למועמד ליו"ר לשכת עורכי הדין שתוצאותיו הינן אי הכרעה בתלונה שהוגשה כנגד התובע לועדת האתיקה.
30. כמובן שהנתבעת 2 לא יכלה להוכיח ולו שבריר מהכתוב בכתבה, אך הדבר לא הפריע לה לערוך את הכתבה כך שהרושם היחידי שיוותר אצל קוראי הכתבה הינו כי התובע מושחת מיסודו.
31. ברי כי הכנה ופרסום של כתבה כזאת מובילה למסקנה בדבר כוונותיה של הנתבעת 2 לפגוע בתובע.
32. יתר על כן, בידי בית המשפט הנכבד נמצאים כבר היום הכלים האובייקטיביים לקבוע כי לשון הכתבה מהווה פרסום לשון הרע, וזאת נוכח התגובות הרבות שקיבלה הכתבה – ורובן ככולן שליליות ונוטפות ארס כלפי התובע ולשכת עורכי הדין.

אירוע זיבה שני - כתבה שנייה מיום 31.10.19 – מהדורה מודפסת

33. ביום 31.10.19 פרסמו הנתבעים כתבה נוספת אודות התובע, וגם הפעם עוצבה הכתבה – החל מהכותרות, המשך במלל וסיום בתמונות שצורפו לכתבה – במטרה אחת – לפגוע בתובע.
34. להלן כותרות הכתבה השנייה:

35. הן בכותרת הכתבה, שוב המובדלת והמובלטת בצבעה השונה, גורמים הנתבעים לכך כי הרושם שיהא לקוראי הכתבה כי **פעולותיו של התובע** בשמירה על זכויותיו וקבלת שכר טרחתו הינם **בתגובה** בשל העובדה כי התלוננו כנגדו, **כאילו מדובר בפעולת תגמול**.

• העתק הכתבה השנייה **מצורף ומסומן ב'**.

36. בעוד שעסקינן בהתנהלות תקינה ואף ראויה של כל ספק שירות, לרבות עורכי דין, הרי שהנתבעים מציגים הן בכותרת הכתבה והן בכתבה בכללותה, את התובע כמי שעסוק בנקמנות ורדיפה אחרי לקוחותיו כשההפך הוא הנכון – בעוד שלקוח התובע ביקש להפסיק את ייצוג של התובע באוגוסט 2016, הרי שכבר במאי 2018 פנה התובע ללקוח וביקש לקבל את שכר טרחתו כמוסכם בין הצדדים.

37. לו היה שמץ של אמת בטענות המועלות בכתבה כנגד התובע, כי אז כל התנהלותו לגביית הכספים הייתה מתחילה רק לאחר הגשת תלונת הסרק כנגדו לועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין – כשאלו הם לא פני הדברים במציאות.

38. נהפוך הוא – לקוחו של התובע הוא זה שהגיש תלונת סרק לועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין כפעולת תגמול והתראה כנגד התובע על מנת שהלה ירד מטענותיו לקבלת שכר הטרחה המוסכם – והמועדים בתיק מוכיחים זאת.

39. לא זו בלבד שהנתבעים התאמצו עד מאוד להכפיש את התובע, אלא שיש לתמוה על התנהלותם בהסתרת העובדות הרלוונטיות הקשורות להתנהלות הלקוח כנגד התובע מציבור הקוראים.

40. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי העצמת הפגיעה בתובע אף באה לידי ביטוי בכך שגם בכתבה השנייה מפנים התבעים את הקוראים לכתבה הראשונה מיום 26.6.2019, ובכך מוסיפים חטא על עוון, שכן קורא שלא נחשף לכתבה הראשונה עכשיו נחשף הוא אליה והיקף הפגיעה בתובע רק הולך וגדל.

41. בית המשפט הנכבד יתבקש לתת דעתו לכך כי גם בכתבה השנייה צורפו שוב תמונות של התובע המביע תמיכה במועמד ליו"ר לשכת עורכי הדין (שזכה לבסוף בבחירות לתפקיד), וזאת ללא כל קשר למלל הכתבה, וזאת במטרה להמאיס את התובע על הציבור באמצעות יצירת הרושם כאילו התמיכה שלו במועמד אינה חוקית ומושחתת.

42. בית המשפט יתבקש לקבוע כי התנהלות הנתבעים בצירוף התמונות הנ"ל מוכיחות הן את הוצאת דיבתו של התובע בכתבות והן את כוונתה של הנתבעת 2 לפגוע בתובע.

אירועי דיבה שלישי ורביעי - פרסום הכתבות המכפישות גם באתר עיתון "כלכליסט"

43. הכתבות המכפישות לעיל פורסמו גם באתר כלכליסט ונחשפו לקהל יעד נוסף ואף אחר מאשר קוראי המהדורה המודפסת של העיתון (העתקי הכתבות המכפישות כפי שפורסמו באתר העיתון **מצורפים ומסומנים** ג/1-2).

44. יתר על כן, העלאת הכתבות למרשתת יוצרת מציאות שבה כל מי שכותב את שמו של התובע במנועי החיפוש מגיע לכתבות מכפישות אלו וברור לכל בר בי דעת כי לקוח פוטנציאלי המעוניין להגיע לתובע יחשוב פעמיים אם לעשות כן נוכח התדמית שיצרו לו הנתבעים – והתובע לעולם לא יידע איזה לקוח פוטנציאלי החליט שלא להתקשר עימו בגלל כתבות מכפישות אלו.

45. ההבדלים בין הפרסומים המודפסים לפרסומים האינטרנטיים מוכיחים כי לא זו בלבד שהעלאת כתבות לאתר אינה עניין של "לחיצת כפתור" או "העתק הדבק", אלא מדובר במעשה אקטיבי, נפרד ועצמאי.

46. התנהגות הנתבעים מוכיחה גם את כוונתם לפגוע בתובע – בעוד שהמהדורה המודפסת נקראת באותו היום או בסמיכות למועד יציאתו לאור של העיתון, הכתבות במרשתת נשארות לעד ורצונם של הנתבעים היה להעצים את הפגיעה בתובע על ידי שינוי הכותרות לרעתו של התובע.

47. ברי כי יש לקבוע כי התנהלותם של הנתבעים - אשר מודעים להשלכות מעשיהם, לאחריותם ולחובתם הציבורית, המוסרית והאישית כלפי מושא כתבותיהם – נעשתה בחוסר תום לב מובהק ומתוך כוונה להרע לתובע.

48. בית המשפט הנכבד יתבקש לתת משקל להודאות בעל דין של הנתבעים כדלקמן:
- א. הנתבעים הודו במעשיהם כי כותרתה של הכתבה הראשונה - "בניגוד להסכם שכר הטרחה" - הייתה פוגענית, כוזבת ומעל הכל לשון הרע כנגד התובע – ולכן הנתבעים הסירו כותרת זו מכתבה שפורסמה באתר העיתון.
- ב. הנתבעים הודו במעשיהם כי ציון העובדה שהתובע נושא בתפקיד בועדת האתיקה (במסגרת הכתבה הראשונה), הייתה כוזבת ונכתבה ללא כל בדיקה, במטרה לפגוע בתובע והקשרה לכתבה נועד במטרה לתת גושפנקא למהות הכתבה – ולכן הסירו עובדה זו מכתבה שפורסמה באתר העיתון.
49. למרות כל האמור לעיל, הימנעותם של הנתבעים מלפרסם הודעת תיקון בקשר לשני אירועים מהותיים אלו גם במהדורה המודפסת אילצה את התובע להגיש תובענה זו.
50. ודוק, בין הצדדים הוחלפו תכתובות הנוגעות לטענות התובע נוכח הפרסומים המכפיישים, אך הנתבעים לא פעלו כמתבקש מהם בכלל וכמתבקש מגוף תקשורת אחראי בפרט (העתקי התכתובות בין הצדדים **מצורפים ומסומנים ד/1 עד ד/7**).
51. בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע כי פרסום הכתבות במרשתת מהווה פרסומי לשון הרע נפרדים ועצמאיים המעצימים את הפגיעה בתובע.

אירוע דיבה חמישי – שיתוף הכתבה השנייה מיום 31.10.19 בקבוצת פייסבוק של עורכי דין

– הבמה המרכזית – הוכחה קונקלוסיבית לכוונותיהם של הנתבעים לפגוע בתובע

52. ביום 31.10.19 הנתבעת 2 שיתפה את הכתבה האינטנרטית של העיתון בדף פייסבוק של קבוצה - "עורכי דין – הבמה המרכזית". בדף זה חברים כ- 13,000 (שלושה עשר אלף) עורכי דין (העתק השיתוף של הנתבעת 2 **מצורף ומסומן ה'**).
53. ברי כי השיתוף האישי שעשתה הנתבעת 2 ספציפית לקבוצה זו נועד לשרת לכל הפחות את מטרתה להשחיר את שמו של התובע בפני קולגות שלו, שייתכן כי חברי ועדת האתיקה חברים בקבוצה זו. רדיפתה של הנתבעת 2 אחר התובע, וניסיונותיה להעצים את הפגיעה בשמו הטוב בפני קולגות שלו נועד לפגוע ישירות בפרסנתו של התובע, שכן ידוע כי בין עורכי הדין ישנם שיתופי פעולה על ידי הפניות תיקים. הנתבעת 2 ביקשה לפגוע במשלח ידו של התובע ובפרנסתו כחלק ממסע הצלב שניהלה כנגדו.
54. ככל שבית המשפט הנכבד יקבל את טענות התובע כי הכתבה השנייה מהווה פרסום לשון הרע, כי אז בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון יש לקבוע כי שיתופה של הנתבעת את הכתבה בדף הפייסבוק כאמור לעיל מהווה פרסום לשון הרע לכל דבר ועניין ואף חמור מכך – השיתוף מהווה העצמה של הפגיעה בתובע, בשמו הטוב ובפרנסתו.

רקע עובדתי כללי הקשור להתנהלות התובע מול לקוחו לשעבר

55. הכתבות דלעיל נשוא התובענה עוסקות בהתנהלותו של התובע מול לקוח המשרד אשר לא שילם את שכר הטרחה מוסכם בין הצדדים עבור ייצוגו על ידי התובע. על מנת להציג בפני בית המשפט הנכבד את התמונה המלאה והסדורה – **כפי שאף הוצגה לנתבעים** - להלן בתמצית העובדות הנוגעות לעניין התנהלות התובע מול אותו לקוח נשוא הכתבות:

א. לבקשת הלקוח, התובע טיפל עבורו בגביית חוב בגין פסק דין כספי בסך של 356,000 ₪ (קרו) שניתן לטובתו. הליכי הגביה נערכו במסגרת רשות האכיפה והגבייה בלשכת ההוצאה לפועל בתל אביב ("הליך הגבייה").

ב. עוד בטרם פתיחת תיק ההוצל"פ חתם הנתבע על הסכם שכר טרחה ביום 4.8.2011 ("ההסכם"; אשר העתקו **מצורף ומסומן 1/1**); כפי שניתן לראות, בסעיף 3א' להסכם נכתב ברחל בתך הקטנה, כי שכר הטרחה בגין הטיפול בהליך הגבייה יהיה: 30% מסכום החוב בתיק בנוסף לשכר הטרחה אשר ייפסק על ידי לשכת ההוצל"פ.

ג. ביום 1.8.2012, לבקשת הלקוח, נחתם בין הצדדים תיקון להסכם הנוגע לאופן חלוקת התקבולים ("התיקון הראשון"; אשר העתקו **מצורף ומסומן 2/1**).

ד. ביום 11.8.2012 שב הלקוח שוב לתובע וביקש שוב לתקן את ההסכם המתוקן, ושוב הסכים התובע לבקשתו של הלקוח ונחתם בין הצדדים תיקון שני להסכם ("התיקון השני"; אשר העתקו **מצורף ומסומן 3/1**). התיקון היה בסעיף 3 להסכם והוסכם בין הצדדים כי רכיב האחוזים של ה - 30% מהחוב יכללו מע"מ (במקום שיהיו בתוספת מע"מ).

ה. יש להבהיר כי למן חתימתו של ההסכם בין הצדדים בשנת 2011, פעל התובע במסגרת הליך הגבייה ונקט בעשרות רבות של הליכים שונים, אך לדאבונו של התובע, הצליח הוא לגבות חלק זעום מהחוב הפסוק.

ו. לכל אורכו של ייצוג הלקוח על ידי התובע עדכן באופן שוטף את הלקוח בנוגע להליך הגבייה.
ז. הלקוח אף היה מודע למו"מ שניהל התובע עם מי מטעם החייבים אשר שיפרו את הצעתם לפשרה, בזכות התעקשותו של התובע, לסך של כ - 150,000 ₪.

ח. דא עקא, שבאופן מפתיע, ובמהלך ניהול המו"מ מול החייבים, קיבל התובע ביום 7.8.2016 – **5 שנים לאחר תחילת ייצוגו את הלקוח** - מכתב "התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים"

המכיל גיבוב של טענות סרק חסרות שחר כנגד התובע שבינם לבין המציאות אין כל אחיזה. הלקוח, באמצעות ב"כ, הרהיב עוז להתריע כי במידה והתובע לא יסכים להעביר לטיפולו את תיק ההוצאה לפועל ינקטו כנגד התובע הליכים משפטיים (העתק מכתבו של הלקוח מיום 7.8.16 **מצורף ומסומן 4/1**).

י. ממכתבו של הלקוח עלה החשש כי עיתוי שליחתו לא היה שרירותי, אלא שבפתחו של הסכם פשרה, ינסה הלקוח להגיע לפשרה עם החייבים ולנשל את התובע משכר הטרחה המגיע לו.

יא. היות שהתובע אינו איש ריב ומדון, כבר ביום 9.8.16 הודיע בכתובים ללקוח כי אינו מתנגד להשיב את התיק אליו, ובאותה נשימה הבהיר התובע ללקוח כי אין במכתבו משום מיצוי זכויותיו כנגדו (העתק מכתב התובע מיום 9.8.16 **מצורף ומסומן 5/1**).

- יב. ודוק, היה בזכותו של התובע לעכב את חומרי התיק למשך 3 חודשים ולהגיש בתוך תקופה זו תביעה לתשלום שכר טרחתו, בהתאם להסכם בין הצדדים, אך התובע, ברוב הגינותו, החליט לשחרר את התיק והלקוח והאמין כי יקבל את שכרו. בשולי הדברים יצוין כי מסכת העובדות דלעיל, הנתמכת במסמכים נעדרה לחלוטין מכל כתבותיהם של הנתבעים ויש לתת לכך משקל.
- יג. לאור אי הנעימות במחלוקת כספית עם לקוח לשעבר, המתין התובע בסבלנות לקבלת שכרו. משזה בושש להגיע, פנה התובע ללקוח ביום 30.5.2018 והתריע בפניו כי עליו להסדיר את חובו בטרם ינקוט כנגדו הליכים משפטיים (העתק מכתב התובע מיום 30.5.2018 מצורף ומסומן ו/6). ביום 10.6.18 השיב הלקוח למכתבו של התובע תוך דחיית הדרישה לתשלום (העתק מכתב התשובה מצורף ומסומן ו/7).
- יד. אך בכך לא סגי, שכן הלקוח החליט להתעמר בתובע ולהלך עליו אימים ולכן הגיש תלונת סרק בלשכת עורכי הדין תוך העלאת טענות סתמיות, מיותרות ללא כל יסוד ובסיס, וזאת במטרה כי בעקבות תלונה זו התובע ירפה ידיו ויוותר על שכר טרחה לו הוא זכאי בהתאם להסכם בין הצדדים.
- טו. הלקוח הוסיף לעשות והודה כי פנה למספר עיתונאים על מנת שיניאו את התובע מהגשת תביעת שכר טרחה כנגדו (העתק תלונת הלקוח לועדת האתיקה מצורף ומסומן ו/8); העתק תשובת התובע לתלונה מצורף ומסומן ו/9).
- טז. לפני משורת הדין ועל אף שהתובע זכאי עפ"י ההסכם בין הצדדים לתשלום מלוא שכר טרחתו, הציע התובע לכל הגורמים הפונים מטעם הלקוח, כי ימונה בורר מוסכם ע"י לשכת עורכי הדין בישראל שיעריך ויקבע את גובה שכר הטרחה המגיע לתובע על עבודתו רבת השנים. בעוד שכל הגורמים מטעם הנתבע סברו כי הצעת התובע היא הדרך הנכונה והצודקת לסיים את המחלוקת בין הצדדים, הלקוח ניצל את המו"מ כדי לגרום לפרסומי דיבה אודות התובע במטרה להפעיל עליו לחץ.
- יז. לשמחתו של התובע, ביום 08/01/2020 ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין דחתה על הסף את תלונת הסרק של הלקוח (העתק החלטת ועדת האתיקה מצורף ומסומן ו/10).

הטיעון המשפטי

56. בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע כי ארבעת פרסומיהם של הנתבעים אודות התובע מהווים – כל אחד לחוד – פרסומי לשון הרע, כהגדרת מונח זה בחוק.
57. ברי כי התמונה שהנתבעים התאמצו כל כך להציג לקוראים אודות התובע כי הינו מושחת, חסר יושרה אישית ומקצועית ופועל בניגוד להסכמים, פגעו קשות בתובע, בשמו הטוב ובמשלח ידו. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי במקצוע בו עוסק התובע עמידה בהסכמים הינה אחת מאבני היסוד של עורכי הדין אם לא ההצדקה לקיומם – ואת זה לקחו הנתבעים ורמסו ברגל גסה.
58. מקריאת הכתבות עולה כי הנתבעים פעלו לשם השפלת התובע, העלבתו ועל מנת לבזותו בעיני ציבור הקוראים בכלל והציבור בישראל בפרט.
59. עצם העובדה כי הכתבות אינן פרסומים ספונטניים אלא תוצר של עבודת כתיבה ומחשבה – ללא כל בדיקה או לחלופין ביודעין כי העובדות כוזבות – מוכיחות הן את חוסר תום ליבם של הנתבעים והן את כוונת הנתבעים להרע ולפגוע בתובע.
60. בהתאם להוראות סעיפים 7א(א) ו - 7א(ה) לחוק, במקרה חריג זה בו מוכח כי הנתבעים פעלו לשם פגיעה בתובעת, זכאי התובע לקבל מהנתבעים, שניהם יחד וכל אחד מהם לחוד, פיצוי כספי בסך מקסימאלי של עד 140,000 ₪ עבור כל אחד מחשמת פרסומי הדיבה העצמאים והנפרדים שביצעו הנתבעים, ובסך מצטבר וכולל של עד 700,000 ₪.

הסעדים המבוקשים

61. בית המשפט הנכבד, יתבקש בזאת לחייב את הנתבעים לפעול כדלקמן:
- א. על הנתבעים, שניהם יחד וכל אחד מהם לחוד, לשלם לתובעת פיצויים ללא הוכחת נזק בסך של 700,000 ₪ בגין חמשת אירועי הדיבה המפורטים בתובענה. בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע כי הנתבעת 1 אחראית למעשיה של הנתבעת 2 בין מכוח יחסי העבודה ביניהם, בין מכוח יחסי השליחות, בין כמעוולים במשותף ובין מכוח העובדה כי הינה הבעלים של העיתון בו התפרסמו הכתבות המכפישות.
- ב. על הנתבעים לפרסם הודעות תיקון לכל אחד מהפרסומים הפוגעניים, בנוסח שיאושר על ידי בית המשפט הנכבד, כאשר על הנתבעת 2 להיות חתומה על הודעות התיקון אשר יפורסמו הן במהדורה המודפסת והן באתר העיתון.
- ג. על הנתבעת 1 להסיר את 2 הכתבות המכפישות שבאתר העיתון, נשוא התובענה.
- ד. על הנתבעת 2 להסיר את השיתוף שביצעה בדף הפייסבוק של הקבוצה "עורכי הדין – הבמה המרכזית".
62. בית המשפט הנכבד יתבקש לפסוק לטובת התובע כל סעד נוסף אשר נובע ממסכת העובדות בתיק, והינו נכון וצודק בנסיבות העניין.

סופם של דברים

63. אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש לקבל במלואה את התובענה, על כל עלותיה וסעדיה.
64. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתובענה הן נוכח הסעדים המבוקשים והן נוכח העובדה כי פרסומי הדיבה פורסמו בכל רחבי הארץ וכן ברחבי המרשתת.
65. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים, שניהם יחד וכל אחד מהם לחוד, בתשלום כל ומלוא הוצאותיו של התובע, מיום הוצאתם ועד למועד תשלומם המלא בפועל, והכל בתוספת שכ"ט עו"ד ומע"מ בגינו כדין.

אורי שורר, עו"ד
4655
אורי שורר, עו"ד
גדעון קורן ושות',
עורכי דין ונוטריון